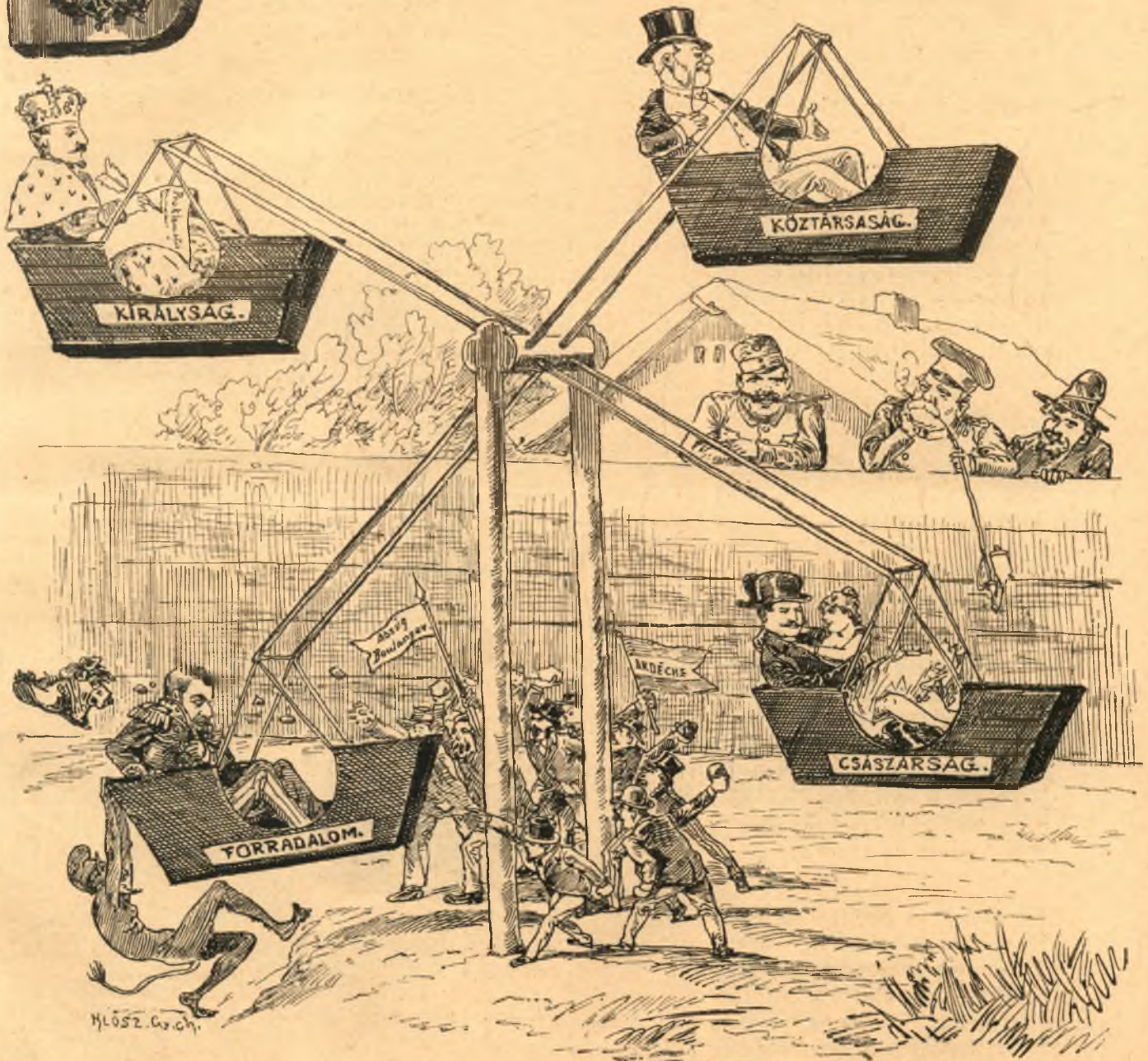

BORSSZEM JANKÓ

A FRANCZIA ÖRDÖGMALOM.

A „derék tábornok.“ Ha meggondolom, hogy egy minutummal ezelőtt még én voltam odafenn, a hol most az a Floquet vigyorog?!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Az entrevue után.

NAGY úr a császár, és a czár is:
Csodálatos nagy két alak;
Két égisz érő zord pirámis,
S imé — egymásra omlanak.
De nem törik egymást le romba,
Mindkettő nyájias, nem goromba;
Van ölelés, van csókolás
Be jó, szolid két óriás!

Békét akarnak minden áron,
Egymást evégett csókdosák.
Porosz ruha feszült a czáron,
A császár cseppentett kozák.
Békére törve reggeliztek,
Diner-ztek és kart karba fűztek,
Tósztoztak, mint két hű barát —
S volt rendjeleső s »vakparád'«

A szende béke érdekében
Ülék a tenger ünnepet.
A béke jámbor bölcséképen
Elment a hegyhez Mohamed.
A hegy, mint láttuk, jól fogadja.
Később vizitjét visszaadja,
Ha lesz rá alkalom, idő —
S ha közbe háború se jó.

Mit? háború? — hát ez a szó még
A szótárakban benn vagyon?
Hát egymást mért csókolta — ó ég! —
A czár s a császár majd agyon!
Hisz mind a kettő mást se bége,
Csak ezt a szót, hogy: »béke! béke!
S ha kettejük ezt bégi ma,
Már holnap ez *história!*

História? — Nem; még sem az tán.
Csak *esemény* e csók, e szó.
Az ár egy perczre fennakadt tán,
Aztán — tovább zúg a folyó.
Bár elsimúl itt-ott az örvény,
Kérlelhetetlen mind a törvény,
A mely örök; nem alkszik a
Természet és a logika.

Bár mást regél nekünk a papság,
Megjő, minek megjönni kell;
Isten se tesz csodát manapság;
A jól vetett mag — az kikel.
A háborúnak vetve magja:
A népek esztelen haragja,
A száz elfojtott szenvedély —
Császári csókokat tulél.

Agyonhallgatott bünpör.

(Abból a bizonyos hírlapból.)

Mi is agyon akartuk hallgatni. De hallgathat-e az ember, mikor 47.000 előfizetője sürgönyileg rimánkodik, könyörög?! Meghajoltunk az ország közvéleménye előtt s ha egy hét mulva is, de adjuk a bünpert, míg lapkollegáink hallgatnak. 70.000 előfizető egyhangu kívánságának ellenállni nem lehet, nem szabad, s ha egy hétig hallgattunk is, tettük azért, mert azt hittük, hogy előfizetőink nagy része fürdőben van, vagy kaszál, kapál a mezőn. Meggyőződünk az ellenkezőről s közel száz-ezer előfizető kedvéért utólagosan közöljük azt, amit egy héttel ezelőtt is közzé tehattünk volna. (Lapunk előfizetési ára egy évre 28 frt.)

Sanyaró Vendel nyögései.

— *A multkor ettem: oda álltam a tükör elé, gyönyörködni magamban.*

— *»A ki téged kövel dob meg, dobd vissza kenyérrel!« — mondja az új testamentum. Ha az emberek követnék az ígét, kiállnék az utcaközépre s ugyancsak meghajigálnám az arra menőket!*

— *Beszéli az Éhenbeögh: »Olyan sűrű köd volt, hogy harapni lehetett!« Ilyen beszéd is csakapidijastól telik.*

— *Szeretnék megházasodni. Jelen lenni egy lakodalmi lakomán: ez a gondolat meg-részigit.*

— *Húst vittem multkor a zsebemben a szomszédasszonyoknak. Lábam ingott, kezem reszketett: mióta díjásszá kineveztek, nem éltem meg ekkora izgatottságot.*

— *A zsidók arany borjut csináltak bálványnak. Mintha a természetes borju nem volna eléggé imálandó!*

— *Azok a jockeyk! Nem csak hogy megélnék, de még meg is gazdagodnak a koplalásból. Sajna!... Én csak a »simlin« tudok lovagolni.*

A REBELLIS KATONÁK.

Első strázsa. Hát garázdálkodni, ribilliót csinálni tetszett? Mars a dutyiba!

Második strázsa. No várj csak, Szoldateszka Brutalitás, most ugyan visszaadjuk neked a kölcsönt!

„Mek-Mek“

czimmel új társadalmi közlöny indult meg, mely az olló, tű és czérna szentháromság jogait van hivatva megvédeni. A lap élénk és változatos tartalommal jelenik meg s így nem szorul ajánlásra. Bizonyára kedves olvasmány lesz midazoknak, akik számlára csináltattak ruhát. Muta-tól közöljük a következőket:

*

Bukovay Abszentius ur jogásznak nevezi magát, hónapszámra csináltatja a ruhát, s ha aztán felmegy hozzá az ember, azt panaszolja, hogy *váltólásban* szenved, jöjjenek máskor. (Az apja váltóképes, várjunk!)

*

Sanyaró Vendel ur négy év óta tartozik 2 frt 47 kr-ral egy szegény szabó kollegánknak (1. Borjutér, saját ház). Hiába minden. Az illető előkelő állami hivatalnok. Szégyelheti magát!

*

Titán László. Soha ilyen firmát! Nem fizetett ez az ur gyermekkora óta egy garast sem a szabónak. Legalább így panaszolódik R. S. kollegánk (négy üzlete van: Bécs, Páris, Belgrád, Pest), kinek 9 frt 27 krajczárjával tartozik. Őva inti a fentisztelt megcsalott kolléga szabótársait, őrizkedjenek ettől az embertől, aki nem más, mint: *hazánk első költője*. Pfuj!

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

- A svájcziai hegyes nép.
- Ön irás alatt is lármázik! Irjon csendesen, mint a légy.
- A polypusok olyan állatok, melyek négyszöggé is tudnak gömbölyödni.
- Hajdan a gyalogosok is lóháton harczoltak.
- Ez semmi és ha volna is valami, akkor is járadék lenne.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ *Alvasok, hojd o Balgáriába keresnek több arvast. Én aztat hiszek, hojd o Balgáriának mogának volna szökéség edj jó doktorra.*

✧ *Sak emberrül sok okkor todják meg, miljen piszkasak voltak, mikor mán megmasdották magukat. Honem én nem fővok aztat, omi nekem nem meleg.*

✧ *Alvasok, hojd o trofik nem juvedelmezi angyit, miuto o do-*

hángy árát felemelték, mint ozeliutt. Ottul a szivartul, o mi megmorod, és o mi nem medj füstbe, o Tiszo Kálmán oreságnak a reméngye medj füstbe.

✧ *O József főherczeg ór az arszág minden tözoltját nodj bozgalomra tözeli és osztánd o kedjinek o sogorával lacsolgatja.*

✧ *Mengyi tözoltó! Mengyi spriczer!*

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Czinege Gyuri*, végzett lábtyügyakornok, a szünidőben érettségi vizsgálatot tett a *Nagy János* eperfáján. — *Dr. Bunda József* még e hét folytán a Császárfürdőbe rándul át. — *Csepü Döme*, mernök-jelölt, nagy fejtörő munkát végezett a héten a *Sánta Jóska* koponyáján. — *Fenyvessy Ferencz* a »Jó szív« megmaradt példányainak egy részét választói között osztotta szét, más részét pedig az árvizkárosult vidékekre küldte el. — *Giuseppe Feliciano*, veronai szalámi-gyáros, a budapesti macskahajszta tartamára a fővárosba jött, hogy nagyobb mérvű bevásárlásokat eszközöljön. — *Futaki Gyula* hallóképessége meggyengülvén (most csak 500 lépésről tudja kihallgatni a suttogó beszédet) a császártalálkozáson nem jelenhetett meg, s azért *Bismarck Herbert* gróffal helyettesítette magát. — *Savó Júlia* a hadsereg kötelékéből egy időre kilépvén, gyermeknevelészetre adta magát. — *Zichy Jenő* gr. az egyesült »Olyan nincs« bajuszpedrő és »Non plus ultra« pipaszár-sütőgató gyár részvénytársulat közgyűlésén érdekes felolvasást tartott a bajusznövesztésről nemzetgazdászati szempontból. Lapunk abban a szerencsés helyzetben van, hogy e jeles értekezést a jövő számban közölheti. — *Ifj. Poszpiszl Jánost*, a közbiztonság körül tanusított buzgalmaért, az állam húsz évre szolgálatába fogadta. Állásának betöltésére ma utazott le Vácra. — *Sanyaró Vendél*, az ismert gastronom, a tulságos elhízás gyógymódjáról könyvet irt, mely orvosi körökben nagy feltűnést keltett. — *Maczesz Izidor*, magánzó és éjjeli kulcsár, arczképét örök emlékül a rendőrség albumának ajándékozta, a mely gyöngéd figyelem bizonyára a kellő méltánylatban fog részesülni.

≡ **Stefánia trónörökösne** a dobsinai jégbarlangot is meglátogatta. Könnyü neki. Akit oly hő szeretet övez, veszély nélkül járhatja meg a jégtömbök világát.

× **Uj kereszt.** A vörös kereszt, házi kereszt stb. mellett a fővárosban egy uj kereszt létesült: viz — kereszt.

→ **Dementi.** Hír szerint egy város tanácsa elrendelte, hogy a vásárban az *egészségtelen* élelmi szerek

koboztassanak el és a *jótekonny szegény egyleteknek szolgáltassanak át.* Némely rossz indulatu ráfogás ellenében sietünk kijelenteni, hogy e város nem Budapest, mivel-hogy itt, hála istennek, a polgárok egyéni szabadságát egyáltalán nem korlátozzák: mindenki azt árulja, a mi tetszik és azt veszi, a mi tetszik. Ha valakinek tetszik bolondgombát venni, azt is kaphat a városi tanács türelmes kegyéből.

□ **Strike.** A helybeli tej- és borkereskedők hír szerint be akarják szüntetni üzletüket, mert, mint elke-seredéssel panaszolják, Wein vize mellett nem folytathatják mesterségüket.

+ **Rosz jel.** A német császár orosz beszédére az orosz czár francziául válaszolt. Világos, hogy a két uralkodó két malomban öröl. Nem akarják megérteni egymást. — Rente 2 forinttal lejobb. — Háború bizonyos.

* **Ritka eset** a Kuhn báró esete, hogy a kit a hatalom elejtett, azt az alattvalók a vállaikra emeljék.

△ **A nemzeti kaszinót bővítik.** A földszinti helyiségeket mind a kaszinó céljaira alakítják át. Gonosz nyelvek azt rebesgetik, hogy a Beniczky-uralom által kenyeröktől megfosztott ballerínáknak rendeznek be asyllumot. Mi azt hisszük, sokkal komolyabb hivatása lesz e helynek, hol értesülésünk szerint a kor igényeinek megfelelő kártyázó termeket létesítenek.

Sport. Korszakot alkotó, uj eszmét regisztrálhatunk a sport terén. A feltalálás érdeme derék dajkáinkat illeti meg, kik a maguk és a rájuk bizott gyermekek mulattatására és testök edzésére »*gyermeklócsi-versenyi*« rendeztek, még pedig úgy, hogy mindegyik dajka maga előtt tolt a kocsit, a benne ülő gyermekkel.

A verseny lefolyásáról a következőt irhatjuk: Futottak: 1. *Czirok Erzszi*, szoptatós dajka, a számtanácsosék 6 hónapos *Birikejével* (zöld kocsit). 2. *Csorba Zsófi*, száraz dajka, a fűszeresék egy éves *Jóskájával* (sárga kocsit zöld ernyő). 3. *Csámpás Terka*, pesztonka, a pálinkásék 1½ éves *Móriczkájával*. (kerékre alkalmazott mosó teknő). 4. *Topán Zsuzsi*, vicze-dajka és valóságos mindenek, a végrehajtóék *Janikájával* (kis, huzni való kocsit). 5. *Sipka Miska*, kényszeredett dajka, különben suszterinas, a majszterné 1 éves *Sárikájával* (egy kerekü hintó, köznyelven talicska).

Távolság: a városligeti fasor egyik végétől a másikig. — Pályadij: egy friss, óriás sóskifi.

Mindjárt az indulás kezdetén a *Topán Zsuzsi* kocsija egy fatuskóba ütközvén, *Janika* kipottyant. Míg ezt ujra beledobta, a többiek annyira elhagyták, hogy már semmi áron utól nem érhethe, azért a legközelebbi padra leült. — Az ut fele táján a *Sipka Miska* talicskája összeakadt a *Csámpás Terka* kocsijával, mindkettő felborult; a *Sárika* könnyű sérülést kapott, a *Móriczkának* ellenben semmi baja sem esett, csupán az orra tört be. Ez incidens miatt e két versenyző is kiállott a sorból. — A másik két versenyző közt heves küzdelem fejlődött ki. Elsőnek érkezett be *Czirok Erzsók*, kit az ott álló *M. A.* rendőr lelkesen megéljenzett. — Csak az a kár, hogy a nagy közönségnek nem volt tudomása erről az érdekes versenyről, s azért nem jelenhetett meg kellő számban.

Legközelebbi indítás jövő szerdán, mosogatás után.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

Bukova, július végén.

— Mélyen benne vagyunk már a vakációban. Biz' isten, észre se vettem, hogy megkezdődött.

— Egy reményteljes baleket kineveztem saját külön budapesti levelezőmnek. Ez az ifju dísz-gólya hetenkint értesít arról, hogy mi történik imádott hazánk szeretett fő- és egyetemi városában. Hogy nem hunyta-e le szemeit örök álomra valamelyik Iezigem? Hogy a zálogházak kamatlábát nem szállították-e le? Hogy a fizetőpincézerek keresnek-e még? stb. stb. Saját külön ösbalekem kellő respektussal mindig »ajánlott«-an ir; én pedig lelkiismeretesen felelek neki »unfrankirt«.

— Itt végre megtaláltam a csöndet, a nyugalmat és a feledést. Az egész egyházjogot elfelejtettem huszonnégy óra alatt.

— Maczerál az öregem, hogy készülök-e már a szigorlatra? Kénytelen vagyok tehát naponként tüntetőleg kivinni a ház mögötti szilvásba a római jogot. Erre hajtom le fáradt fejemet egy kis institucziókkal vegyes pandektai szundikálásra.

— Ilyenkor rendszeren Budapesten képzelem magamat. Látom a kis Viki kasszirfrajlát, a ki nyájas tekintettel és az obligát darabka ráadás-czukorral kenegeti fanyarul mosolygó ajkaimat.

— A költői nyári estéket kalábriással ünnepeljük a helybeli, általam alapítani száudékolt kaszinóban. A káplán állandóan nagy disznóban van, a segédjegyző valóságos kláberi kapacitás, folyton döntvényeket hoz, nyerni azonban én nyerek.

— Csak ne költene fel olyan korán az öregem! Eleget láttam én már a nap fölkelését — mikor haza mentem.

— Kutya jó kedvem volt a minap, a putyoródi Annabálon. Elnöke voltam a két tagból álló rendezőségnek és ünnepezt a förtenczer. A kövér állomási főnökné nem győzte ismételni, hogy minden mozdulatomon meglátszik a pesti. Édes anyám örömkönyeket sírt, az alispán jelen volt kis leánya előjegyez-

tett valami jó megyei állásra és én a harmadik butólia neszmélyi után csaknem brudersaftot ajánlottam föl az öregemnek.

— Szabad órámban — mert ilyenek is vannak ám! — gazdálkodással foglalkozom. Szeliden enyelgek a cséplőgépes lányokkal, apportírozásra tanítom a tanyabéli komondorokat és a bükkönykazalt keményre préselem tevékeny heverésével az én munkában elesigázott t. cz. testemnek.

ÉYCLOPEDIA.

Kancellár = főlöleges jelző, más nemű börtönőrt nem ismerünk. — *September, october, november* = 7, 8, 9 ember. — *Korhely* = ispotály. — *Tornász* = dupla muri. — *Barátnő* = apácza. — *Extravagans* = a kóbor kutya. — *Seregély* = hadügyminiszter. — *Emelvény* = szoknya. — *Várandós* = Gróf Apponyi.

Gasteinből.

Mandelbaum. Olácsszolgáját kívánok, nodságos Jemántküvy ór!

Gyémántküvy. Nini, Mandelbaum, hát maga tud magyarul?!

Mandelbaum. Kérem, nodságos ór, én kölfüldün mindig modjóról szokom társelogni.

Mintatörvényjavaslat*)

a regále megváltásáról.

1. §.

Mindenki maga becsüli föl a regáléból befolyó jövedelmeit, tetszése és belátása szerint.

2. §.

Az állam e becsüt elfogadni tartozik.

3. §.

A tökécsített jövedelem háromszorosa teszi a megváltási összeget.

4. §.

Ha a birtokos ennyivel be nem éri, felfolyamodbatik a kárpótlási összeg fölemeléséért.

5. §.

A kárpótlási összeg azonban sohase rughat többre, mint a tökécsített jövedelem százszorosára.

6 §.

Aki a megváltási összeget valamely kellemetlenség (kártyaveszteség sat.) vagy nem kellemetlenség (dinomdánom, lakzi sat.) következtében elvesztette, vagy egyáltalán igazolni tudja, hogy a megváltási összeget a közügyek terén kifejtett tevékenység (pl. a ballet-corps gyámolítása) czéljaira költötte, jogot formálhat az összeg megtérítésére.

7. §.

De csak tizszer. Tizenegyszer már csak pinczéri hivatalt kaphat a kormány korcsmáinak valamelyikében, szabad ivással.

*) Ismeretlen kéz küldötte be e javaslatot Wekerlének. Az államtitkár ur azonban még tárgyalási alapul sem akarta elfogadni. Mi szívesen adunk tért e javaslatnak, mely kétségenkívül hivatva lett volna a kormány életét a minis.teri kor legvégső határáig meghosszabbítani.
B. J.

Az új Szibinyáni Jank.

RITKA vendég Muszkahonban
Vilmos, a király, a császár,
Jól fogadja Sándor bácsi,
Sándor, maga a muszka czár.
Két egész nap látja dűsan
Becsülettel, emberséggel;
Nem felejtí, ki a gazda,
S nem felejtí, kít vendéget.

Majd vigasság: vakparádé
Tartja ébren Péterhofot,
Majd manöver és revü áll,
— Soha együtt ennyi grófot! —
Száz kürt harsan, perdül a dob,
Szerte száguld száz ordináncz;
Van prezentírt-kiáltozás,
Bajmfűsz, lófsritt s indibaláncz.

Áll a hajsza, vége hossza
Nincs diszelgő, feszes sornak;
»Német a német« Vilmosnak,
»Muszka a muszka« Sándornak.
»Ámbár — mond ez — szomszédomban
Van egy herczeg, csak parányi,
Az német lesz, Kóburg szülte,
És a neve bolgár Nándi.

Hallod-e Nánd...!?» — Im azonban
Zörmöl a gaz, reng a sűrű;
Bozontos vad ugrik fel és
Előperdül mint a gyűrű.
»Hallod Nándor! im császárod
Szeme látja — s ez jutalma,
Hogy te ezen medve elől
Elkotródol élve, halva.«

Rövid a szó — gyorsan hangzó
Kísérője büszke jelnek,
S bár sokallja, de mit tegyen,
Neki indul Nándi gyermek.
Szóhára bánatosan
Szeme egyszer visszalobban,
Meg sem állhat, a vad medve
Mind szoritja, üzi jobban.

S majd a róna sorompója
Nyilik, a mint vágatát ménjén,
Majd eltűnnek a Rubelnek
Ágas-bogas szövövényén.
Itt gyalog száll, paripája
Fel s alá nyerit gazdátlan,
Szóla Vilmos: »Kár volt mégis!« . . .
Szóla Sándor: »Semmi! bátran!«

Nándor egyre jobban szorul,
Le a völgynek, föl a hegyre
Battenbergi Sándor nyomán,
Verik, vágják, üzik egyre . . .
A vad medve nagyot horkol
Foga csattog, szája résnyi,
Majd mint vert eb, kit hevertebb
Ostor üldöz, szüköl és nyi.

Már az ifju piheg, fárad,
Nem a medve: hajtja jobban,
Martalékát addig üzi,
Pardont kérve míg ledobban.
A császárhoz és a czárhoz
Rabul vonja, szégyenszenvre.
Szóla Sándor: „Ez nem első!“
Szóla Vilmos: »Istenemre!«

Ott a német trón árnyában
Nyujtózkothatik kedvére,
Másszor is még, többször is még
Nem vadászgat a medvére.
Lett védője hadastyánnak,
Protektora az iparnak.
Idegen nép hőse is volt,
Főhadnagya a magyarnak.

Most is vallja, egyre dallja
Néhány pópa s bolgár kántor
Egy pohár pálinka mellett,
Ki volt, mi volt Kóburg Nándor.

*De a magyar ajakon is
Hire, neve nem csökkenő ;*

*Mert hisz él mély... s éljen soká...
Waldapfel és Zichy Jenő.*

Fürdői levelek.

VI.

Csobaszó-Akolszállás, július 10.

T. szerkesztő ur!

Ki hitte volna, hogy a még pár hónappal ezelőtt »Kákás« tónak nevezett és csak vályogvetésre használt víz-forrás pár nap alatt olyannyira restaurálódik, hogy megfeleljen ama nagy követeléseknek, minőket a fürdőző közönség egy világfürdőtől méltán elvár?!

Szánom az embereket, kik a főváros füledt levegőjét szivják; szánom őket, kik 28 fokú hőségben lótnak-futnak és áldom a végzetet, mely lehetővé tette nekem, hogy Csobaszó-Akolszállás fürdőjében élvezhessem a balzsamos levegőt és az üdítő gyógyforrás tiszta vizét. Mint minden nemzetnek, úgy e fürdőnek története is a messze homályba vész. Sokan állítják — közöttük Csűrös Gergely, Csobaszó-Akolszállás köztisztvisletben álló kisbírája, — hogy a török időkben e fürdő már fel volt fedezve, sőt azt is beszélik, hogy egy jámbor műezzin fürdés közben így kiáltott volna fel: »Allah il Allah — a guta kerület!«

A háborus idők lezajlása után a gyógyforrás elhanyagolt állapotba jutott, sőt maga Csobaszó-Akolszállás lakossága sűrűn látogatta a forrás partját, de ma már — hála az új fürdőtulajdonos erélyének — magas

oszlopokra szögezett táblák intik a fürdő lakosait, hogy »e hely berondítása 5 frt büntetés terhe alatt tilos.«

A ki a gyógyforrást újra fölfedezte, az Lokacsek Mihály közönséges virsli-készítő, aki egyszer, amikor Csobaszó-Akolszállásra indult, hogy készítményét értékesítse, a virsli utközben a homokba ejtette. Pizskosan nem akarván áruját behozni, azt a jelenlegi fürdő vizében megmosta. És mit vett észre? Azt, hogy a virsli összehuzódott.

A nem közönséges ész sejteni kezdte, hogy itt természetfölötti erő működött. Kalapjába merítve a forrás vizéből, haladéktalanul a község házába futott, ahol Gébics Bálint, volt egri székesegyházi harangozó vegyi vizsgálat alá vette a vizet s abban nagyfokú *al- és felkohol* tartalmat állapított meg.

A falu dobosa legott tudomására hozta a lakoságnak, hogy Csobaszó-Akolszállás immáron gyógyfürdő lett és egy stafétát küldött a szorongácsi szolgabíróhoz — ki nek családja épp akkor készült Gasteinba, — azzal az izenettel, hogy a nagyságos asszonynak fölösleges már a külföldi fürdőbe utaznia, megnyilván a csobaszó-akolszállási fürdő.

A fürdővendégek elszállásolására habard-hétházi Jércze László átengedte a csűrjét — melybe épen most hordanak be két petrencze szénát, hogy a nagyérdemű közönség kényelme hiányt ne szenvedjen.

Hiába keresi itt az ember a világfürdők nyegle fényüzését s idegtompító comfortját. A csűr egymaga negyven-ötven embert képes befogadni, kik a szoros együttlétnek élvezhetik családias örömeit.

Egyetlen éjszaka sem mulik el szórakozás nélkül. A csűr nádboltozata kedvencz fészekrakó helye a környék verebeinek, s a fürdőközönség ingyen elégit-heti ki rajtok úgy sport- mint műélvező szenvedélyét, és ho:szu nádbotokkal sodorja a verebek fészket, melyekből a közönség lelkesült örömjaja közt le-lepotlyan egy verébtójas vagy csipasz.

Sajna, hogy e sorok írójával mindössze 9-en vagyunk. Pedig mi mindent elkövet a lelkes bérlő, hogy a fürdést kellemessé tegye?!

A tó partját homokkal hintette be és a fürdőzők ruhájának őrzésére csordását rendelte ki. Az igaz, hogy a multkor az egyik vendég üngét és gatyáját ellopták, mely esetről a csobaszó-akolszállási »Árpád lobogója« cz. lap ellenséges indulatu vezérczikket irt, — de ok-é ez arra, hogy hazánkknak amugy is gyér fürdőző közönségét elria-szuk?

Hogy e sorokat irom, jelentik nekem Pignatelli Gaëtana hercegasszony ő fenségének megérkeztét, aki áldozatkész bérlőnk meghívására nem a már kissé megunt énekek, de magyar tánc-solójával fog bemutatkozni.

Igazán nem értem a kormány eljárását, hogy megtagad minden szubvenciót e fürdőtől, de még kevésbbé értem a hazai izraelita közönséget, mért nem itt keres gyógyüdelést?

HABARD-HÉTHÁZI J. L.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

I.

Uram, uram, Kaiser-schmarn doctor, bécsi lővész barátom, 48-as honvéd- és emigrans-pajtásom, szállok az Urhoz!

Hazafias kebelmegilletődéssel olvastam a felszólítást a bécsi diszlövészetben leendő megjelenésre, és van szerencsém imádott hazánk véráztatta földjének nevében ezennel kijelenteni, hogy én a meghívást magamévá téve,

meg fogok jelenni, hadd lássa országvilág, miképen kell lőni. Igenis lőni, még pedig célba, mert a ki cél nélkül lő, az hiába fecserli el puskaporát. Imádott hazánkban nagy számmal találkoznak férjfiak, kik jól tudnak lőni, és meg vagyok győződve, hogy az én Mannlicheremmel dicsőséget fogok nemzetemre hozni. Nem kérek semmi mást, csak tíz forint diurnumot, kosztot és kvártélyt, azonfelül vasuti jegyet és ott leszek!

II.

Uram, uram, Don Karlosz vitéz trónkereső és a madridi bikakötél-gyártó iparos társulat harcászati szakosztályának díszelnöke, nekem 48-as bajtársam, szállok az Urhoz!

A magyar és a spanyol honhazákért egyformán vérző szívem örömteljes dobogásával olvastam a világ színpadjára jelenleg 738-dikszor történt felléptednek hírét.

»Reszkessetek Ajrópa gyáva nyúljai! Núbija párducza felkelt mély álmából s egy csapással pozdorjává zúzza a kronstadti 80 hajókon nélkülem megtörtént császártalálkozás béke-olajágát« — kiálték fel stentori hangon, hogy a nótárusnak épen vizet vivő szolgáló leánya az ablak alatt kétségbeesetten ejté hazám vérről áztatott földjére a vizes kantát, mely csörömpölve tört össze.

Ó, Don Karlosz, örökös trónkereső vitéz bajtársam, azonképpen törendenek össze ellenségeid, a miképpen e vizes kanta, és sírni fog az Óceán, miként a nótárus Julcsa nevű szolgáló leánya.

Mi pedig, Te és énn, nevetendjük a gyávákat, kik mostanság még férjfiui önérettel és törhetetlen éréllel dörgött honffyúi szolnoklatainkon kajánul mosolognak.

Igen! Én is nevetendek Vélled, mert leendő nagy birodalmadban az egyik miniszteri hévatalt nemcsak mint a 48-ik év 329 sebből vérző bajnoka, de mint legolcsóbban vállalkozó is én reméllem illő díjazás mellett elnyerni.

Ha hadsereg kell, itt vagyunk én és Jóska öcsém. Csak szólj! Vagy ne is szólj, csak az utiköltséget küldjed!

Immáron látják lelki szemeim a nagy réformokat: a dohány-árak leszállítását, a szesz-adó eltörlését. Nemkülönbén hallják lelki füleim dücső lengyel testvéreink örömkialtássait.

Addig is, kérlek, dücső bajtársam, küldj egynéhány hordó fénom bordeaukszit, a mellel ruczaháti elvtársaid a nagy nap elérkeztéig a lelkesedés szent tüzét élesztieni el nem mulasztandják.

Lengyelhon vészangyala öröködjék vitéz kardod felett!

(Jóska te! Hoczi csak azt a trafiksűzet, hadd tapéntom meg a virtussát!)

A jó zsákmány.

Első betörő. No, mi ujság?

Második betörő. Fuccs. Befagytam. Egy ótvaras hatost se tudtam hozni. Hát te?

Első. Én még úgy se. Kutya rossz napom volt. Majd hogy rajta nem csiptek.

Második. Sebaj. Ott jön Nyakig láb, még pedig ugyan csak megrakodva.

Első. Vajjon, mit hozhat?

(Világosodik.)

Második betörő. (Rákiált az érkezőre.) Szaporán, Nyakig láb, mutasd a zsákmányodat!

Harmadik betörő. Ehun van ni!

Irodalom és Zene.

„Verd meg Isten azt a papot!” Népdal, éneklé Obrenovics Milán.

„Zöld a kökény, majd megkékül,” fohász, reménykedve dúdolja: *Sanyaró Vendel.*

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— A kir. ügyész úr váltóhamisítással vádolt védenczemnek a műveltségi fokát súlyosító körülményül kéri betudni, a mi pedig a legnagyobb enyhítő körülmény, ha csak a Tek. Törvényszék a szerencsétlenséget nem tartja súlyosító dolognak. Hisz védenczemnek éppen a műveltség a szerencsétlensége, mert ha írni nem tud vala: váltót soha sem hamisíthatott volna. Bizom a Tek. Törvényszék könyörületességében, hogy védenczemet fel fogja menteni.

— Igaz ugyan, Tek. Törvényszék, hogy Klopka Bencze védenczemnél a lefoglalt és nála hagyott ingó dolgok az árverés alkalmával már nem voltak meg, de határozottan tagadom, hogy védenczem sikkasztás miatt volna elítélhető, mert a btk. 359.

illetve 355. §-ai szerint »sikkasztásnak tekintetik, ha a bíróság által zár alá vett dolog tulajdonosa a nála hagyott dolgot elidegeníti, elhasználja, a visszakövetelésre jogosított előtt eltagadja, vagy azzal bármi más módon mint sajátjával rendelkezik«. Mindenekelőtt tagadom, hogy védenczem a lefoglalt tárgyakat elidegenítette volna, mert azokat egy rokonához vitte; ennek folyamán tagadom azt is, hogy védenczem a lefoglalt dolgokat, miután azokat házából elvitte, elhasználta volna; a minthogy tagadom azt is, hogy védenczem tagadná, vagy tagadta volna, hogy a lefoglalt dolgok lefoglalva voltak; ugyancsak tagadom azt is, hogy védenczem a kérdéses dolgokkal úgy bánt volna mint sajátjával, — mert a saját dolgait még soha sem vitte másra, hanem mindig magánál tartotta — s így éppen azon körülmény, hogy a lefoglalt dolgokat elvitte, bizonyítja, hogy nem úgy bánt azokkal, mint sajátjával. A sikkasztás kritériumai ezek szerint hiányozván: védenczem cselekménye csakis a khgsi btk. 128. §-a szerinti, »a nyilvános árverés eredményének meghiusítása« által elkövetett kihágás alapján eshetik elbírálni alá.

— Ha t. közvádoló urat soha sem kényszerítették, hogy szive sugalma ellenére egy neki nem tetsző férfihoz menjen nőül, ha gyermekeket soha sem szült világra, ha sohasem élt törvényes férjétől elváltan, ha életben levő és szive alatt hordott magzatának jövőbeli sorsa anyai szivét soha remegésbe nem hozta, — miképen lehet illetékes, mi jogon tartja magát hivatalnak védenczem cselekményének lélektani rugóit megérteni, elbírálni? —

Ügyész: Hát a védő ur képes?

Dr. H. M. Fájdalom, én sem. S mivel sem én, sem az ügyész úr, sem az ítélő bírák az anyai sziv e rejtelmét nem ismerjük s nem ismerhetjük, ismeretlen felett pedig ítélni nem szabad, szent kötelességünk őt fölmenteni.

R-vy. (Makó.) Igen jó. Adjuk. — W. J. 2. (Arad.) Egyet-kettőt felhasználunk. — T. M. (Bpest.) A »rendelés« csakugyan beszantó, de egy cseppet sem mulatságos. A többiből válogatva. — Dr. H. M. (Jánna.) A mi közlésre vár, legközelebb sorra kerül. De az említett apróságot nem találtuk meg. — L.—I. S. V. S. S. kirakata előtt mond egy R. M. Cziczsesbeiszériádát, de gyöngét. Telik onnan jobb is. — Görög d-k. Az utolsót a közölni valók közé tettük. — S. R. Felhasználjuk. — K. K. (Makó), H. J. (Zenta) küldeményei és a Sopronból küldött csodabogar nem közölhetők. — F. P. »A tolvaj élet ismertése«, melyet Berkes Kálmán, államrendőrségi felügyelő ad ki, ép oly érdekes, mint szükséges olvasmánynak ígérkezik. Legalább a program szerint e könyv tájékoztatót fog nyújtani ama sok hasznos tudnivalóról, mely az egyes teheti, hogy egymagában s minden társadalmi segítség nélkül is védekezhessék ama gonosz szövetkezetek ellen, melyeknek manapság valóságos organisatiójuk van. E jóraváló munka még ez évben meg fog jelenni. — Hiv. vendég. A mostani küldemény sokkal jobb volt, mint a mult heti, de későn érkezett. — Py. Sorát ejtjük, ha addig jobbat nem kapunk. Telni fog öntől. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.